

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Anatolie Țurcan,

Judecători – Victor Boico, Dumitru Mardari,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, declarate de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Goncear Mihail și de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Goncear Sergiu, în cauza penală în privința inculpaților

Goncear Mihail XXX, născut la XXX,
originar din XXX

și

Goncear Sergiu XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 17.12.2015 – 23.03.2016;
2. Instanța de apel: 20.04.2016 – 06.06.2016;
24.01.2017 – 20.04.2017;
20.12.2017 – 01.03.2018;
3. Instanța de recurs: 28.07.2016 – 20.12.2016;
12.10.2017 – 21.11.2017;
20.03.2019 – 26.06.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 martie 2016, Goncear Mihail și Goncear Sergiu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, la câte 5 ani închisoare pentru fiecare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepselor pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasare din contul lui Goncear Mihail și Goncear Sergiu în beneficiul părții vătămate Borețcaia Olga a prejudiciului material în mărime de 1000 lei.

2. Prima instanță a constatat că Goncear Mihail împreună și prin înțelegere prealabilă cu Goncear Sergiu, la 27 octombrie 2015, aproximativ ora 03.15, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altor persoane, acționând cu intenție directă le-au atacat pe Borețcaia Olga, aplicând față de ea forța fizică prin răsucirea mâinilor și astuparea gurii și au sustras de la aceasta, în mod deschis, o geantă din piele de culoare neagră la prețul de 900 lei, în care se afla un telefon mobil de model „ZTE” la prețul de 1000 lei, și pe Țurcan Marina de la care au sustras de la gât, în mod deschis, un lăntșor cu cruce din aur la prețul de 4000 lei și un cercel din aur de la urechea stângă la prețul de 1500 lei, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută.

Prin acțiunile lor, Goncear Mihail și Goncear Serghei le-au cauzat părților vătămate

Borețcaia Olga și Țurcan Marina o daună materială considerabilă, în mărime de 7400 lei.

3. La data de 07 aprilie 2016, împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal, după cum urmează: Goncear Sergiu la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și Goncear Mihail la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că instanța de judecată a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a recalificat acțiunile inculpaților din art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) în art.187 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

5. La data de 12 iulie 2016, împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2016, recursul ordinar declarat de către procuror a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, iar asupra motivelor ce constituie fondul apelului procurorului, nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial fără o motivare clară.

Astfel, instanța de recurs a treținut că, instanțele de fond nu au stabilit cu certitudine ce formă de violență a fost aplicată față de partea vătămată Borețcaia Olga, constatând doar că „...acționând cu intenție directă le-au atacat pe cet. Borețcaia Olga aplicând forța fizică prin răsucirea mâinilor și astuparea gurii, au sustras în mod deschis o geantă din piele de culoare neagră la prețul de 900 lei, în care se afla un telefon mobil de model „ZTE”, la prețul de 1000 lei, iar de la cet. Țurcan Marina în mod deschis au sustras de la gât un lăncișor cu cruce din aur la prețul de 4000 lei și un cercel din aur de la urechea stângă la prețul de 1500 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută...”, constatare menținută greșit de către instanța de apel, or, delimitarea calificării faptei de la art.188 alin.(2) lit.b), e), f) și art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, are loc în baza formei de violență aplicată de către făptuitor, periculoasă sau nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, nefiind descrise nici vătămarile corporale cauzate părților vătămate, fiind indicat „le-au atacat”, ce se califică conform art.188 alin.(2) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal a mai menționat că partea vătămată Borețcaia Olga în instanța de apel a confirmat că fiind atacată de Goncear Sergiu, acesta i-a pus ceva la gât, nu zice că-i cuțit, fiindcă nu-l poate descrie.

Colegiul a notat că pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urma să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor decisive invocate de către procuror în apel și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, sau a răspunde superficial la motive, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

8. La data de 09 iunie 2017, împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, recursul ordinar declarat de către procuror a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că, la examinarea cauzei, instanța de apel a comis un șir de erori ce fac imposibilă menținerea hotărârii atacate.

Astfel, potrivit rechizitoriului, inculpații au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal – tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit cu amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșit de două persoane, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Examinând cauza, instanța de fond, în partea dispozitivă a sentinței, a stabilit vinovăția și pedeapsa inculpaților în baza art.187 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșit de două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune considerabile, pe când în partea descriptivă a acesteia, a constatat ca fiind dovedită în privința inculpaților acțiunea de atac asupra părților vătămate Borețcaia Olga și Turcan Marina.

Prin urmare, fapta constatată prin sentință este una greșită, or instanța, calificând acțiunile inculpaților drept jaf, reține că aceștia au comis infracțiunea prin „*atac*” care este element al tâlhăriei.

De asemenea, instanța de recurs a sesizat că, instanțele de fond au menționat că acțiunile inculpaților se confirmă prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, însă acest moment nu este reflectat în descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, încălcând astfel prevederile art.394 alin.(1) pct.1 Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, recursul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în latura penală, rejudecat cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goncear Mihail și Goncear Sergiu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, la câte 8 ani închisoare pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că situația de fapt constatată de prima instanță nu corespunde probelor din dosar, cărora li s-a dat apreciere greșită, eronat ajungând la concluzia că vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, nu a fost probată și eronat a încadrat acțiunile acestora în prevederile art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, or, instanța, calificând acțiunile inculpaților drept jaf, a reținut că aceștia au comis infracțiunea prin atac, care este element constitutiv al infracțiunii de tâlhărie.

De asemenea, prima instanță, pe de o parte, a reținut că în acțiunile inculpaților se confirmă „*aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*”, pe de altă parte, nu reflectă acest moment în descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, mai mult că inculpații nici nu au fost puși sub învinuire cu acest semn calificativ.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prima instanță a încălcat prevederile art.6 CEDO și art.8, 325, 384 alin.(3), 385 alin.(1) pct.1)-4), 394 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, examinând probele și circumstanțele cauzei, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșit de două persoane, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, este pe deplin dovedită, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Instanța de apel a constatat că Gonțear Mihail, la data de 27 octombrie 2015, aproximativ ora 03:15, în timp ce Borețcaia Olga și Țurcan Marina se deplasau pe str. Ion Creangă, mun. Chișinău, în apropierea blocului locativ nr.64, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gonțear Sergiu, le-a atacat din spate cu un cuțit folosit în calitate de armă și amenințându-le cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, lovind-o pe Borețcaia Olga de câteva ori în regiunea capului, i-au sustras în mod deschis o geantă din piele de culoare neagră la prețul de 900 lei, în care se afla un telefon mobil de model „ZTE”, la prețul de 1000 lei, iar pe Țurcan Marina au doborând-o la pământ și i-au sustras deschis de la gât un lăntișor cu cruce din aur la prețul de 4000 lei și un cercel din aur de la urechea stângă la prețul de 1500 lei, după care, cu bunurile sustrase, au părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzându-le părților vătămate o daună materială considerabilă în mărime de 7400 lei.

Vinovăția inculpaților în cele incriminate este probată prin: declarațiile părților vătămate Borețcaia Olga și Țurcan Maria (f.d.124 și 125 v.1), și actele cauzei: procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 27.10.2015 (f.d.9, 12 v.1), de audiere a părții vătămate Borețcaia Olga din 27.10.2015 (f.d.14 v.1), de ridicare din 27.10.2015 (f.d.20 v.1), de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.10.2015 (f.d.34-37 v.1) și din 30.10.2015 (f.d.40-41 v.1), rapoartele de expertiză medico-legală nr.5354 din 28.10.2015 (f.d.25 v.1) și cererea părții vătămate Țurcan Marina din 01.10.2016 privind încasarea în mod solidar de la inculpați a prejudiciului a prejudiciului cauzat (f.d.116 v.1).

Instanța de apel a reținut că inculpații au recunoscut că au comis infracțiunea de jaf, însă declarațiile acestora se combat prin probele enumerate supra. Mai mult, instanța a apreciat aceste declarații drept o metodă de apărare și evitare a unei pedepse mai aspre.

De asemenea, instanța de apel a apreciat drept eronate concluziile primei instanțe, precum că nu este probată prezența armei la inculpați, or, din declarațiile părții vătămate Borețcaia Olga rezultă cert că „...a simțit că îi ținea ceva tare la gât, de aceea a crezut că este cuțit...”, astfel partea vătămată a înțeles că este cuțit și a primit-o ca o amenințare reală pentru viața și sănătatea ei.

La fel, eronate au fost considerate și concluziile primei instanțe, precum că acțiunile inculpaților nu pot fi calificate drept tâlhărie, deoarece vătămările corporale cauzate sunt neînsemnate, precum și că părțile vătămate nu au interpretat acțiunile inculpaților ca un pericol real.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, că a fost săvârșită cu intenție, în scop de cupiditate, de persoana inculpaților, care anterior nu a fost condamnați, că Goncear Mihail are doi copii la întreținere, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, de comportamentul inculpaților în viața socială, precum și cel dinaintea și de după săvârșirea infracțiunii, de urmările prejudiciabile ale faptei, precum și de scopul pedepsei penale, a conchis că pedeapsa penală de 8 ani închisoare pentru fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, va fi o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

11. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- la data de 18 aprilie 2018, avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Goncear Mihail, care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și menținerea sentinței, invocând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța nu a constatat cu certitudine că inculpatul a atacat părțile vătămate cu un cuțit și că a aplicat față de acestea violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; - hotărârea de condamnare a inculpatului în baza art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal se bazează doar pe presupuneri;

- la data de 04 mai 2018, avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Goncear Sergiu, care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și menținerea sentinței, invocând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal; - vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii indicate nu este probată; - prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal; - niciuna din părțile vătămate nu a declarat că au văzut la inculpat cuțitul; - declarațiile părții vătămate Borețcaia Olga nu sunt certe și decisive, nefiind în stare să descrie cu exactitate acțiunile inculpatului; - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de tâlhărie; - deși apărătorul a solicitat audierea repetată a părților vătămate, instanța a decis examinarea cauzei în lipsa lor, privând apărătorul de posibilitatea de a le pune întrebări suplimentare.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Goncear Mihail și avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Goncear Sergiu în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu faptul că instanța de apel a recalificat acțiunile inculpaților din art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal în art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs reține că, contrar celor invocate de către recurenți, instanța de apel a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, săvârșit de două persoane, cu aplicarea unui obiect folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, fapta săvârșită fiind încadrată juridic corect.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a constatat că fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, or aceeași, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, *au atacat părțile vătămate din spate cu un cuțit* folosit în calitate de armă și *le-a amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei*, pe Borețcaia Olga au lovit-o de câteva ori în regiunea capului, iar pe Țurcan Marina au doborât-o la pământ, sustrăgând de la ceste, în mod deschis, bunuri în valoare de 7400 lei.

De asemenea, instanța de apel corect a stabilit că, deși Borețcaia Olga nu a văzut arma care i-a fost pusă la gât, era sigură că este un cuțit și a primit-o ca o amenințare reală pentru viața și sănătatea ei.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că invocarea temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, nu este întemeiată, iar argumentele puse la baza acestuia sunt pur declarative și contravin materialelor cauzei.

Consecvent, instanța de recurs reține că în recursuri se invocă, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a constatat vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii de tâlhărie.

În acest sens, instanța de recurs menționează că solicitările recurenților bazate pe astfel de argumente nu constituie temei pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, deși avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Gonciar Sergiu a invocat că instanța de apel a decis examinarea cauzei în lipsa părților vătămate, chiar dacă a solicitat audierea repetată a acestora, acest fapt nu poate fi luat în considerare întru casarea deciziei instanței de apel, fiind insuficient, or, instanța a dat citire declarațiilor date de către părțile vătămate Borețcaia Olga și Țurcan Marina în prima instanță, iar apărătorul nu contestă conținutul acestor declarații. Mai mult, concluzia privind vinovăția lui Gonciar Sergiu de comiterea infracțiunii de tâlhărie este bazată nu doar pe declarațiile părților vătămate, dar pe tot ansamblul de probe administrate de către organul de urmărire penală și examinate conform art.101 Cod de procedură penală.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.43-58 v.2), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că

o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, în pct.37 al *Hotărârii* a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos, 19.04.1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda, 19.12.1997*).

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Goncear Mihail și de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Goncear Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, în cauza penală în privința inculpaților Goncear Mihail și Goncear Sergiu, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la data de 19 iulie 2019.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Victor Boico

Dumitru Mardari